

Dinar Social de Creu Roja

SANT CELONI.- En virtut del conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Sant Celoni i la Creu Roja Sant Celoni i Baix Montseny es va celebrar el passat 30 de juny un dinar social que forma part d'una de les cinc sortides socials anuals que porta a terme la institució i que ha aplegat 140 persones sota el porxo del CEIP Josep Pallerola de Sant Celoni. A més dels voluntaris socials de Creu Roja també van ser-hi presents l'alcalde de Sant Celoni, Francesc Deulofeu, la regidora de Comunitat, Laura Costa, i el president de Creu Roja Sant Celoni, Josep Quitet. JP

Sant Joan a la residència geriàtrica Verge del Puig i l'Hospital de Sant Celoni

SANT CELONI.- Els avis de la residència geriàtrica Verge del Puig de Sant Celoni van celebrar la revetlla de Sant Joan amb una mica de coca i un refresc. A banda del personal de la residència també s'ha comptat amb la col·laboració dels voluntaris socials de Creu Roja i la presència de l'alcalde de Sant Celoni, Francesc Deulofeu. A les dependències de l'Hospital també es va celebrar la revetlla de Sant Joan amb coca, pastissos i begudes amb la participació de voluntaris socials i familiars. JP

Josep Quitet president provincial de Creu Roja

SANT CELONI.- El president de Creu Roja Sant Celoni i Baix Montseny, Josep Quitet, continua portant el nom de Sant Celoni en el sí de la institució del voluntariat. Des del passat 29 de juny s'ha convertit, a falta d'un tràmit formal que s'ha de ratificar des de la seu estatal de Madrid, en el president provincial de Creu Roja. Quitet relleva el granollerí Josep Marquès que des del passat mes de maig ocupa el càrrec de president autonòmic.

Quitet, doncs, en l'actualitat continua sent el president local de Creu Roja Sant Celoni i Baix Montseny, i forma part del comitè estatal de Creu Roja. JP

2n aniversari de la Colla Bastonera Quico Sabaté

Colla Bastonera Quico Sabaté (Foto: <http://blog.iespana.es/santceloniacto>)

SANT CELONI.- La Colla Bastonera Quico Sabaté va celebrar el passat 30 de juny el seu 2n Aniversari amb una gran festa de la cultura catalana. Una cercavila pels carrers cèntrics del poble amb la participació de diferents entitats dels Països Catalans va ser l'inici de l'Arrelcat'07. Per continuar la gresca, va haver-hi un sopar popular i concert gratuït a Can Ramis. R

DIÀLEG (125) - Quilòmetre 6

«Llàgrimes, somriures, optimisme i esperança»
En Calaix de Sastre del Col·legi La Salle

D'entrada hi ha els nois i noies que després d'uns anys, molt importants, deixen el col·legi, i que més d'una llàgrima haurà costat, però guanyen les rialles i els somriures, en aquesta revista de final de curs. Són moltes les coses que conviden a l'esperança, des d'aquell grup que han decidit rebre el sagrament de la Confirmació, així l'animació dels guitarristes i flautistes, passant per les competicions i pels diversos treballs. Però sobretot és en jocs florals, on l'esperança mostra la seva llavor. En la història d'en Charlie, escrit per la Clara de 6è A hi ha paraules escrites que et fan sortir de tu mateix. Capaces de trencar els egoïsmes i el prejudicis. Que sacsegen l'amor propi, que ens empresona i entristeix. Es tracta d'un pit-roig en el dia del seu aniversari. De fet el pit-roig és un ocell lliure, sense prejudicis, tant li fa viure en un gran bosc com en un petit jardí. Les idees i els sentiments d'aquesta història només poden sortir també d'un cor així, que Déu li mantingui així. En Charlie, és lliure i feliç, no vol regals de moda, ni de molt preu, sinó un regal dels que el fan feliç i donen felicitat; fer un

petó o simplement una pregunta com ara: «com estàs? Quanta gent gran hi ha que la seva vida depèn d'aquest regal. Diu que la felicitat és alguna cosa principalment interior que la produeixen les idees, els sentiments, les accions, respecte a un mateix. No et preguntis si ets feliç... Pregunta't i pregunta'ls que viuen amb tu... si són feliços. Quantes persones no gaudiran plenament de les vacances perquè s'oblidaran de la gent gran. Que fàcil és fer feliç a un avi, només cal aquest regal que hi ha en el cor de la Clara.

Dedica'ls uns estona, que no ha de ser pas més llarga que un telenotícies, o vint minuts com un rosari, però, no miris el rellotge. Quan detectis una mica d'egoisme, impertinència o gelosia, no t'impacientis, pensa que la vellesa no s'improvisa, no és més que el tribut de la vida que han viscut o han tingut. Tu dona'ls afecte i tendresa, i de tant en tant, el petó. Busca algun detall per recordar fets antics; parla'ls de les dificultats que van tenir, en la seva època, per tirar endavant, per pujar els fills i ajudar als que tenien a càrrec. Digueu que aquesta assignatura serà l'examen de final de vida, i que segur que ells el tenen aprovat. Aquesta estona que a tu et deixarà com nou i portarà felicitat a casa teva, a ells els farà la setmana o la quinzena molt més curta, perquè saben que hi tornaràs. Graciés, Clara, i bones vacances per tots. A.A.